Vacances santes

Cada any cauen en dies diferents, perquè això encara depèn d'un estrany calendari lunar, administrat per obscurs sacerdots, hereus de ritus ancestrals. Però, deixant això de banda, simplement es tracta d'uns dies de vacances, una setmana llarga per als que tenen més sort i quatre dies per a la resta. La gent aprofita per sortir a desfogar el cotxe i a esplaiar les criatures, són bons dies per anar a una casa rural o per aprofitar, segons com caigui la cosa, per anar a tocar neu.

Les vacances sempre són ben rebudes, sobretot ara que ja les hem descarregat de tot el pòsit paorós dels cerimonials religiosos. Les estranyes tradicions a l'aire lliure han quedat com una mena d'atractiu turístic i poca cosa més.

La majoria dels que encara hi participen, que són els mateixos que es disfressen per Carnestoltes o per Halloween, ho fan moguts pel costum o simplement per les ganes de fer xerinola amb un grup d'amics.

La fe és una cosa abstrusa que només practiquen uns pocs i que únicament es predica a benefici d'inventari. Les vacances de primavera són un bon temps per començar a provar de nou la cervesa que durant l'hivern els semblava massa freda.

Els temps canvien, ja fa temps que canvien i amb prou feines recordem quan aquests eren dies de recolliment i de penitència, quan al cinema només s'hi podia anar per veure pel·lícules de romans i els televisors ressonaven com un tambor destemptat. Ara tot això només viu en el record dels més vells, sense remordiment ni nostàlgia. Decididament, les vacances de primavera són ben rebudes per tothom, és el moment de jeure pels marges i de trescar pels camins, de mirar cap al cel sense angúnies ni constrenyiments d'antics règims i de desusades religions.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/04/12/vacances-santes/840145.html?utm_source=rss